

Babūnės braškės

Preita vasara, būdama nomūs, neturiejau kon dērbtė, ta vākštiojau ēš kerties i kertė. Mona mama nebėškėntiejė ē saka: „Kėik gali slompiniėtė – važiouk pas babūnė i kaima. Paveiziesi braškės, vo tou patio ē pajiesi.“

Mon tuo ē tareikiejė. Isėdiejau kelės sava drapanelės, apsėaviau konteplės ē išvažiavau. (Ožmėršau pasakītė, ka mona babūnė gīven Degatiūs, natuolėi Telšiū). Ilėposi i keleivėnė, apmetiau, kor siesious. Jug rėks vėsa kieli veizietėis pro longa. Moni ožsoupava matuora ūžėms... Šuoperis ēšlaipėna moni pri Mastė ežera, bova dvīlėkta adīna. Vo mona diedė Stapuons tik aple ontra atvažious monės pasijimtė. „Torio daug laika, – pamėslėjau. – Noėsio paveizietė, kap beatruoda Mastis“. Pamatiau gražės pakrontės ē daug laivū laivieliu. Paskiau nuejau pri dėdlies scenas – tēp ontējė ont seilė nuors paniunioutė!.. Atsėmėniau kažkuokė astradėnė dainė ē po bėški ēsėdrouėnau. Ka pradėjau dainioutė, ta skombiejė vėsė Telšė. Prisėrinka daug žmuoniū, ta monėi – jouks tik pasakītė – primetė dā ē piningū... Po tuokė poikė koncerta nuliekiau i krautovė ledū. Nusėpėrkau do: vėina rītėnā sorėjau, vo ontra jau dailė solaižiau. Dvėjuos atvažiava diedė Stapuons ē parlakėna moni pas baba Irena i Degatiūs. Bovau vėsā sokaitosi – tēp nuoriejau šuoktė i prūda ē nuplautė dėinuos dolkės... Bet negaliejau – baba bova nomėi ē nelėda. Dėina prabiega grėtā... Vakarė babūnė ē saka: „Ekėtau su diedė Arūno keravuotė par nakti braškiu, vo atsėrada neprašītu valgītuoju.“

Ka jau gerā aptema, vėdo pasėjiemiev šoni Maksi ē išėjuov. Nakti veizo – atėn sosiedė so viedrelio. Vo Arūns jau devinta sapna sapnou. Aš isėgondau ē ožmerkiau akis – apsėmetiau, ka mėigto. Praėjė adīna, dvė – viel gėrdo žingsnius. Pasėruodė, ka Stapuons ēn pri givuoliū. Nusėramėnau.

Rīta meta, ka jau bėški prašvėta, so diedė Arūno veizau, ka vėsas braškės lig pat žemės nugoltas, vėskas ištrīpta, nieka nablėka...

„Vo kāp prikeravuojuotau braškės! – pagrūmuojė so kumstio baba Irena. – Ekėtau bėnt prūdė isėmaudīkėtau.“ Grėtā, ristiuom išbieguov i pakalnė ē isėmaudiev prūdalie. Parejuov ē skanė skanė pajiediev rėibiū lašėniū... Tēp prabiega dvė dėinas Degatiūs. Mamā pasidarė be monės liūdėnė, ē aš išvažiavau nomėi...

Važioudama keleivėnie sau mėslėjau, ka ni babas Irenas braškiu nenukeravuojuo, ni pri Germonta ežera nenuvažiavau ē po Telšius kap reikėnt nepasėvākštiojau...